Stand der Maan.

8 Augustus. VOLLE MAAN.
16 » LAATSTE KWARTIER.
23 » NIEUWE MAAN.
30 » EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.	Laag Water.
29	ZATURDAG.	's mor 11-06	's av. 5-06
30	ZONDAG.	» 12-00	» 6-00
31	MAANDAG.	» 12-51	» 6-51
1	DINGSDAG.	» 1-42	» 7-42

SURINAAMSCHE COURANT.

N°. 69. Zaturdag den 29sten Augustus. A°. 1835.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 Augustus 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 18den dezer, N°. 912/821, is aan den Hospitaal-schrijver, RUDOLPH PHILIP ZEELEN, EERVOL ONTSLAG uit die betrekking verleend geworden; en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld, PIERRE FRANÇOIS ROOSWIJK.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 Augustus 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 22sten dezer, N°. 927/831, is aan de Heeren J. FROUIN, als *Burger Kapitein* en J. F. ROUX, als *Eerste Luitenant*, beide in de divisie *boven Cottica* en *Perica*, EERVOL ONTSLAG uit hunne betrekkingen verleend geworden; en voorts benoemd en aangesteld:

Tot *Burger Kapitein* in de divisie *boven Cottica* en *Perica*, J. L. SCHMIDTMER.

Tot *Eerste Luitenant*, J. CADDELL.

Tot *Tweede Luitenant*, M. MONTECATTINI. — En

Tot *Vaandrig*, P. NOBEL, alle in opgemelde Divisie.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 Augustus 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 22sten dezer, n°. 929/836, is, tot *Beambte van Policie* benoemd en aangesteld, SALOMON VOORZANGER, en zulks in plaats van den ontslagene beambte van Policie, J. B. HELLEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MAATSCHAPPIJ:

Tot Nut van 't Algemeen.

ALGEMEENE VERGADERING van het DEPARTEMENT *PARAMARIBO*, der Maatschappij *Tot Nut van 't Algemeen*, op Maandag den 31sten Augustus; in de Loge *CONCORDIA*.

Voorlezing: Mr. J. H. DE FRIDERICI.
Ballotage: de Heer J. A. VOIGT.

Advertentien.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten dezer, het Schip *Minerva*, Kapt. J. J. Kiers, van Amsterdam, hebbende 33 dagen reis.

Idem, het Schip *Koophandel*, Kapt. F. Popken, van Amsterdam; hebbende 58 dagen reis.

Den 27sten, het Schip *Regent*, Kapt. A. Allan, van Rotterdam, hebbende 36 dagen reis; Passagier: de Heer Edward Charles Mitschill.

Den 28sten, de Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. J. Foster, van Boston; Passier: de Heer J. M. de Hart.

UITGEKLAARD.

Den 26sten, het Schip *Anna en Louiza*, Kapt. J. K. de Jong, naar Amsterdam; lading: 493 vaten Suiker.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 30sten Julij ll., het Schip *Leonidas*, Kapt. B. M. Corbierre, zijnde alhier op den 9den Mei uitgeklaard.

TE VERE GEARRIVEERD:

Den 22sten Junij, het Schip *de Jonge Arie*, Kapt. L. Hus, zijnde alhier op den 25sten April uitgeklaard.

Een Feestdag in Indië.

Uit Heber's dagboek.

Op dienzelfden avond begon eene feestplegtigheid ter eere hunner Godin Kali. Niet verre van de rivier was eene groote volksmenigte vergaderd om eene stellaadje van bamboes, bestaande uit twee regtop staande en drie horizontale palen; laatstgenoemde waren op omtrent vijf voet afstands van elkander. Op deze ladder klommen eenige mannen, beladen met zakken, uit welke zij onderscheidene zaken aan de omstanders toewierpen, die dezelve met groote drift opvingen. Ik stond echter te ver af om te weten wat deze dingen waren. Vervolgens hieven zij, de eene na den ander, hunne zaamgevouwde handen boven het hoofd en wierpen zich naar beneden met eene kracht, die doodelijk moet geweest zijn, indien hun val niet door een of ander middel gebroken is geworden. De volkshoop was zoo digt, dat ik niet zien konde, op welke wijze dit geschiedde; doch zeker is het, dat zij zich niet kwetsten; want terstond daarop klommen zij weder naar boven, en voerden hetzelfde spel nog herhaalde malen uit.

Den 10den werden wij, voor het krieken van den dag, door het wanklankige geluid van Indiaansche muzijk uit den slaap gewekt. Wij stegen terstond te paard en reden naar Meidan. Bij het aanbreken van den morgen zagen wij eenen uitermate grooten volkshoop den weg van Chowringhee afkomen, en steeds grooter worden door vele andere menschen, die zich uit al de straten en stegen der stad bij denzelven voegden. Te midden dezer volksmenigte gingen, of liever dansten de ellendige dweepers, die zich op de vreesselijkste wijze pijnigden, en elk omringd waren door hunne bijzondere bewonderaars, muzikanten en toortsdragers. Op hun gelaat was de smart te lezen; doch zij droegen blijkbaren roem in hun geduldig lijden, en schepten waarschijnlijk moed in de overtuiging, dat zij, door aldus vrijwillig en zonder morren deze pijn te dulden, zich van hunne zonden gedurende het afgeloopen jaar zuiverden.

Het gelukte ons na vele moeite door den volkshoop heen te dringen; maar toen wij tot op eenen korten afstand van het eigenlijke tooneel der feestelijkheden kwamen, vertoonde zich een waarlijk schilderachtig gezigt aan ons oog, hetwelk mij aan het aanzien eener Engelsche harddraverij herinnerde: in alle rigtingen wapperden vlaggen, allerwegen waren tenten opgerigt met stellaadjes om te dansen; de golvende witte kleeding der inboorlingen deed het voorkomen alsof men spoedig eene verzameling van welgekleede vrouwen zoude zien; en hoewel bij eene nadere beschouwing, hun donkerkleurig gelaat deze begoocheling deed ophouden, verloor echter het geheel niets van zijne schoonheid. Ik heb nimmer in Engeland zoo vele menschen vergaderd gezien; doch het was toen een hunner voornaamste feestdagen, en het volk was van al de naburige dorpen bijeengekomen. Het geraas der muzijk duurde tot op den middag voort, toen de gepijnigde dweepers naar huis gingen om hunne wonden te genezen. Een onzer bedienden, een Musalchie of toortsdrager, van de laagste klasse, (want naar het schijnt oefenen de meer aanzienlijke inboorlingen geene dezer wreedheden uit) liep het huis rond met eenen ijzeren priem door de tong, geld van zijne medebediende bedelende; deze man

scheen geheel bedwelmd te zijn door het gebruik van opium, hetwelk, naar ik hoorde, deze ellendige wezens tot zich nemen om hun gevoel uit te dooven. Men zegt ook, dat die gedeelten van het ligchaam, door welke een priem gedreven wordt, vooraf gewreven worden, tot dat dezelve volkomen ongevoelig zijn.

Des avonds wandelde de Bisschop naar de Boitaconnah, het gedeelte der stad, waar de slingerschoppen opgerigt zijn; want dezelve worden niet in de nabijheid der Europesche woningen geduld. Hij kwam in tijds genoeg om een aanschouwer van de geheele plegtigheid te zijn. Het slagtoffer werd, met bloemen bekranst, en als vrijwillig, naar den voet van den boom geleid; vervolgens werden haken door de spieren zijner zijden gestoken, hetgeen hij zonder morren geduldig verdroeg, en daarop bond men hem eenen breeden band midden om het lijf om te beletten, dat de haken door de zwaarte zijns ligchaams uitscheuren zouden. Hij werd vervolgens opgeligt en in het rond geslingerd; in den beginne was de beweging langzaam, maar werd spoedig zeer gezwind. Na eenige oogenblikken hield men stil, en de omstanders gingen hem naar beneden laten, toen hij hun door teekenen te kennen gaf, dat zij zouden voortgaan; dit zijn voornemen werd door de menigte met de grootste toejuiching ontvangen, en men slingerde hem nog eenige keeren rond.

De Chinesche Jonk.

Onder de vele en velerlei vaartuigen, waarin de mensch zijn leven en zijn vermogen aan de onstuimige baren der zee toevertrouwt, zijn de Chinesche vaartuigen, Jonken genaamd, de merkwaardigste, maar tevens de meest broze. Echter ondernemen de Chinezen in dezelve groote zeereizen in hun handelsverkeer met de Philippijnsche, Moluksche en andere eilanden van den Indischen Archipel, alsmede met Java, het Maleidsche schiereiland en de kusten van Siam en Cochinchina. Bij het overvaren der Chinesche zeeën, nemen zij altijd de passaatwinden te baat, vermits zij door hunne zwaarte en geringe diepte niet zeer geschikt zijn om tegen den wind op te zeilen; maar deze zelfde redenen dragen er veel toe bij om dezelve, bij gunstigen wind, snelte doen vooruitkomen. Hoewel zij niet in staat schijnen te zijn de hooge zee te bouwen, wagen het echter de visschers, die zich in menigte langs de kust bevinden en voor zich en hunne huisgezinnen geene andere woning dan hunne schepen hebben, in het volgen van hun beroep, ook het slechste weder te tarten, en vermoedelijk moet het aan derzelver drijfbaarheid toegeschreven worden, dat het zeer zelden gebeurt, dat zij zinken.

Voor het oog vertoonen zij zich als een groot afzigtelijk ligchaam, hetwelk echter eene zonderlinge en treffende overeenkomst heeft met de Europesche schepen in de zestiende en zeventiende eeuw, met hunne hooge voor-en achterstevens, zoodat het verdek de gedaante eener halve maan heeft. Derzelver belaadbaarheid is gewoonlijk van 3 tot 400, soms zelfs van 800 ton. Het want is van de eenvoudigste soort; hetzelve bestaat uit twee of drie masten van een enkel stuk, naar evenredigheid veel dikker dan onze Europesche masten, voorzien van groote vierkante zeilen, die in getal naar gelang van de grootte des vaartuigs zijn, doch nimmer drie te boven gaan. Deze zeilen zijn vervaardigd van eene soort van riet of matstroo, waarop telkens op 2 of $2\frac{1}{2}$ voet afstands van elkander, dikke bamboes stokken geplaatst zijn. Aan beide einden van deze bamboezen hangen touwen, om de zeilen naar den wind te kunnen draaijen, en wanneer de zeilen moeten ingehaald worden, rolt men dezelve van beneden op. De ankers zijn zeer ruw van hout gemaakt, met zware steenen daaraan hangende, om aan dezelve het noodige gewigt te geven, en zijn van geene dwarshouten voorzien, die vooral bewerken, dat het anker in den grond vast gaat zitten.

Onder andere eigenaardigheden is het eene gewoonte om aan elke zijde van den boeg een oog te schilderen, welke gewoonte evenwel ook te Malta en op andere plaatsen opgemerkt is geworden. De groote Jonken hebben gewoonlijk twee lange roeiriemen uitsteken, die uitzien als de vlerken bij de insekten; deze dienen om met meer gemak het vaartuig te kunnen omdraaijen. De ruimte van het schip is verdeeld in vertrekken, die door dikke houten wanden van elkander gescheiden zijn; de naden zijn opgevuld met een mengsel van lijm en olie, hetwelk, wanneer het opdroogt, zeer hard wordt. Dit is van het grootste nut in schepen van een zoo broos maaksel, vermits het niet alleen tot het behoud der koopgoederen, maar ook tot de veiligheid van het geheel bijdraagt; want elk vertrek wordt op deze wijze, als het ware, een afzonderlijk vaartuig te bevatten. De bemanning is gewoonlijk zeer talrijk, en allen aan boord schijnen evenveel belang in het besturen van het vaartuig te stellen; de zeelieden ontvangen geene bepaalde soldij, maar deelen in de winsten der reis. De Chinezen bewaren hun water, hunnen sterken drank enz. in groote potten, terwijl hunne koopgoederen gepakt zijn in kisten of emmervormige vaten, — want nimmer zullen de Chinezen eenen tweeden bodem in een vat slaan; of dit uit onwetendheid of halsstarrigheid ontstaat, is moeijelijk te bepalen; doch zeker is het, dat men nog nimmer in China een aan beide kanten gesloten vat gezien heeft.

Het oude Griekenland en het nieuwe Nd. Amerika.

Een blik op de geschiedenis van de beschaving der menschheid overtuigt ons, dat het aanleggen van volkplantingen een der voornaamste middelen is, door welke de Voorzienigheid het menschelijke geslacht de volmaaktheid al meer en meer doet naderen. Phoenicië en Egypte waren de hoofdkolonien der oude wereld. Handel, kunsten en wetenschappen, akkerbouw, Godsdienst, zedekunde en huisselijk leven, al het geen de beschaving van het menschelijke geslacht met zich medevoert, maakte hier groote vorderingen. Later stond Europa tegenover het oude Azie, zoo als thans Amerika tegenover het oude Europa staat en nog meer schijnt te zullen zijn. Er is eene treffende overeenkomst tusschen de stichting der Grieksche Staten en derzelver daarop volgende verhouding tot de oude wereld, en de stichting der Noord-Amerikaansche Staten en derzelver verhouding tegenover Europa. Even als hier de Indianen, waren dáár de Pelasgers een barbaarsch volk, zonder wettige huwelijken, zonder beschaafde Godsdienst, zich kleedende in dierenhuiden, levende van raauw vleesch, eikels en wortelen, zonder akkerbouw, kunsten, ambachten en burgerlijke instellingen. Even als hier onderscheidene natiën zamenstroomen: als Engelschen, Franschen, Hollanders, Duitschers, Spanjaarden en Zweden, kwamen daar de Egyptenaren onder Cecrops en Danaus, de Aziaten van den Caucasus onder Deucalion, de Phoeniciërs onder Cadmus, bragten hunne altaren en afgoden, hunne huisselijke inrigtingen, den ploeg, den stier en het graan uit Egypte, het letterschrift en de scheepvaart uit Phoenicië, bragten denkbeelden van wetten en burgerlijke orde en de grondbeginselen van kunsten en wetenschappen aan. Hellen en Amphyction maakten deze verschillende volksstammen onderling bekend, en sloten tusschen hen het verbond der vriendschap. De Amphyctionen waren het congres der verbondene Staten. Hier, waar elke nieuwe plant de noodige ruimte had, haren wortel zoo diep te schieten en zoo ver te verspreiden, als haar aard zulks toeliet, groeide en bloeide alles beter dan in de oude landen, waar de bestaande inrigtingen, vooroordeelen en uiteenloopende belangen veelal aan de vorderingen in den weg stonden. De dichters bevolkten en fraaiden de Goden-wereld; de wetgevers volmaakten de instellingen en beschaafden de menschen, en na verloop van weinige eeuwen verhief zich het kleine Griekenland verre boven geheel Azië en Afrika in alle takken van menschelijke wetenschap. Maar, even als de zedelijke middelen, welke Europa aan Amerika oplevert, oneindig grooter zijn dan die, welke de Grieken uit Azië en Afrika trekken konden; even als deze nieuwe voorraad van beschaving oneindig meer ruimte heeft tot uitbreiding en eene veel grootere bevolking vereischt tot volmaking — zoo zal ook het beeld, hetwelk de Noord-Amerikaansche beschaving in hare hoogste ontwikkeling daarstelt, in grootte en volmaaktheid dat der Grieksche beschaving overtreffen. Thans heeft Noord-Amerika te naauwer nood de tijdstip overschreden, waarin Griekenland ten tijde van Hellen en Amphyction stond.

In eene rijksstad, waar den burgemeester de titel van *uwe Wijsheid* toekwam, zocht hem iemand den ganschen dag te vergeefs. Eindelijk trof hij hem des avonds op eene wandeling aan, en riep hem toe: »Ik heb *uwe wijsheid* den ganschen dag gezocht, doch heb dezelve nergens kunnen vinden!

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.